

Saa kan man efterhaanden sørge for at studere Retsplejeloven; man maa være vis paa at træffe alle Regler om hvilket som helst Forhold der. Jeg vil gaa ud fra, at det er de samme Synspunkter, der har ligget til Grund for Venstres Ordføreres Tilslutning.

Endelig har jeg sammen med to af Venstres Medlemmer stillet et Ændringsforslag til § 202. Dette hænger ogsaa sammen med den Betragtning, jeg gjorde gældende ved første Behandling, at de Ægtefæller, som ikke ønskede at faa deres Forhold i det hele taget arrangeret paa Grundlag af den nye Lov, maatte der gives Adgang til at beholde Forholdene mellem sig, som de var, om de ønskede det. Jeg gjorde den Gang opmærksom paa, at den Vej var man gaaet i Tyskland, da man forandrede alle mulige Forhold dernede, ogsaa med Hensyn til Ægtefolk, gennem Bürgerliches Gesetzbuch. Man er der gaaet ind paa det samme, som jeg foreslaar sammen med to af Venstres Medlemmer, at de, der ikke ønskede den nye Lovgivning, kunde beholde den gamle. Endvidere skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at det norske Lovudkast har akkurat det samme, og i det svenske Lovudkast er der ogsaa truffet saadanne Foranstaltninger, at Ægtefællerne kan beholde deres gamle Forhold, hvis de vil. Kun her har vi gjort Skridtet helt ud og gjort den Uret overfor de bestaaende Ægteskaber at tvinge Ægtefællerne ind paa et andet Forhold, end de i og for sig ønsker og har antaget som Basis for deres Samliv, og det er i og for sig fuldstændig uforment. Jeg henleder atter Opmærksomheden paa, at dette er en besynderlig Maade at give skandinaviske Lovgivning paa, paa vigtige Punkter, ganske overordentlig vigtige Punkter, at gaa bort fra, hvad der er vedtaget i Kommissionen. Debatten er nogenlunde begyndt i Sverige, og Loven om Ægteskabets Retsvirkninger er blevet meget skarpt angrebet af Prof. jur. Reuterschiöld i Upsala. I Norge ses Debatten overhovedet ikke at være kommet rigtig i Gang endnu. Fru Sigrid Undset Svarstad har lige skrevet en Bog — „Et Kvindesynspunkt“ hedder den — „hvor i hun tangerer nogle af disse Spørgsmaal, men aabenbart ved hun i Virkeligheden ikke rigtig, hvad det er, det drejer sig om. Jeg har i alt Fald sendt hende Kommissionens Betænkning og det svenske og det norske Lovforslag, og hun er en Kvinde, som er meget fremme i den Sag og interesserer

sig meget for den. Men Spørgsmaalet er overhovedet ikke sat under Debat endnu. I Norge og Sverige har man gennemført Love om Ægteskabets Indstiftelse og Op-løsning, men Lovforslagene om Ægteskabets Retsvirkninger ligger hen. Nu gør Regeringen her et Forsøg paa at skubbe Danmark frem i Spidsen for at faa gennemført Loven om Ægteskabets Retsvirkninger. Jeg ved ikke, om man tror, at denne Lov derved kommer sin Gennemførelse nærmere i Sverige og Norge. Jeg tror, at Modstanden mod denne Lov derved bliver lige saa stor deroppe, som den har været hernede. Men ikke blot det, at man søger at komme forud for de andre Lande paa det Omraade, maaske for derved at faa Skruen sat i Gang i den Forhaabning, at man vil kunne tvinge de andre til at følge med, men man søger paa vigtige Punkter at gennemføre dette Lovforslag paa en helt anden Maade, end det var foreslaaet i det norske og svenske Kommissionsudkast. Dette gælder, som jeg har sagt, med Hensyn til Børnene, paa hvilket Omraade Nordmændene har taget Afstand — det vil de overhovedet ikke høre Tale om. Endvidere har man strøget en meget vigtig Bestemmelse i det svenske Lovudkast, nemlig den, som jeg har taget op som mit før omtalte Ændringsforslag under Nr. 93, for at sikre, at der dog en Gang kan blive Fred mellem fraskilte Ægtefæller. Det svenske Lovudkast har akkurat samme Bestemmelse, og det norske har en tilsvarende Regel. At dette skulde bortfalde, er altsaa noget, som vi yderligere har ført ind paa egen Haand. Endelig gør man, ogsaa i Modstrid med, hvad Sverige og Norge har gjort, her et Forsøg paa at paatvinge de bestaaende Ægteskaber hele denne Ordning, hvad der i og for sig er ganske overflødig, og hvad mig bekendt ikke noget som helst civiliseret Land nogen Sinde har gjort.

Mere almindelige Bemærkninger vil jeg gemme til tredie Behandling, forsaavidt jeg overhovedet finder dem fornødne — jeg har nemlig det Indtryk, at efterhaanden som det gaar op for Medlemmerne, hvad dette Lovforslag i Virkeligheden indeholder, bliver Sandsynligheden for, at det gennemføres i en Skikkelse, som ligger nogenlunde nær op ad dette Lovforslag, mindre og mindre.

Jeg anbefaler de Ændringsforslag, som jeg har stillet dels alene dels sammen med andre Medlemmer, til Vedtagelse, idet jeg pointerer, at hele Lovforslaget selv med